

שפת אמת – פרשת חיי שרה

שפת אמת ספר בראשית - פרשת חיי שרה - שנת [תרנ"ו]
 ב"ה [תרנ"ו]:

במדרש יודע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. ורש"י פי' שני חיי שרה כולן שוין לטובה. והוא מדת השתוות שכתב בס' חובת הלבבות. והוא מעלה גדולה להיות אדם עומד בתמימותו בכל מה שעובר עליו. ויש נסיון לעני ויש לעשיר. ושרה בתחלת ימי' עברו עליה כמה זמנים קשים ברעבון ובלקחתה לפרעה ואבימלך. ובסוף ימיהם ה' להם כל טוב ולא נעשה בה שום שינוי בכל השינוים האלה. וזה מאמר המשנה עשרה נסיונות נתנסה אאע"ה ועמד בכולן להודיע כמה חיבתו של אאע"ה. פי' ברוב אהבתו להקב"ה. כל הרוחות שבעולם אין זיין אותו ממקומו. ועמד בתמימותו. ולא הרגיש כלל בכל מה שעבר עליו. לא כדרך אנושי שיש לו כמה שינוים בכל יום. והם כל שנותיהם לא נעשה בהם שינוי. ועליהם נאמר גמלתהו טוב כו' כל ימי חייה. כולל כל מיני שינוים ונסיונות בעוני ובעושר. ואמר כשם שהם תמימים כך שנותיהם. כי המה למעלה מן הזמן. כענין שאמרו אני מעיר השחר ואין השחר מעיר אותי. כי הגם שיש בכל יום התחדשות והארה חדשה לא ראי זה כראי זה לכן יש שינוי בכל יום ושנה לטובה ולרעה. אבל הצדיקים הם למעלה מן הזמן והם מביאים התמימות גם בזמן. וז"ש אשריך ארץ שמלכך בן חורין זה החירות לצאת מן הטבע והזמן. בעת יאכלו הוא עת קבוע להם. אי לך ארץ שמלכך נער ובבוקר יאכלו היא הנהגה שתחת הזמן. לכן מקבלים שינוים כפי שינוי היום והשנה. ועיקר התמימות הוא להיות דבוק בשורש העליון כמ"ש תמים תהי' עם ה' אלקיך כי כל דבר שלמטה יש לו שורש למעלה. וכשהחלק שלמטה דבוק בשורש הוא דבר תם ושלם. וזה תכלית עבודת האדם לידבק עצמו בשורש העליון. וזה עצמו

מה שזכתה שרה למערת המכפלה שדרשו עלי' זממה שדה ותקחהו. ובמדרש שנק' מכפלה שמי שקבור בה שכרו כפול ומכופל. ובגמ' פליגי חד אמר ב' בתים זו לפניו כן מזו וח"א בית ועליי' על גביו. ומסתמא שניהם אמת דיש ג"ע תחתון ועליון. וכמו כן בג"ע עצמו יש חיצוניות ופנימיות. והכל תלוי בהכנת האדם בעוה"ז כפי מה שמברר מעשיו להיות תוכו כבדו ומשתוקק תמיד להתדבק בפנימיות ובשרשו העליון. כי לכל דבר יש שורש למעלה. ולכד זה גם למטה יש פנימיות בכ"ד כמ"ש בחכמה יסד ארץ. [ובאמת איתא דמערת המכפלה היא בחי' אות ה' שבשם ויש בה מילוי ה'. ויש ה' עילאה ותתאה] וזה מערת המכפלה התערבות והתדבקות בפנימיות ובשורש העליון. וכפי השתוקקת האדם כל ימיו להתדבק בשורשו. כך מכין לעצמו מקום לאחר פטירתו. וע"ז כתיב יתפלל כל חסיד כו' לעת מצוא זו קבורה. ושרה זממה שדה כל ימי' וזכתה למקום מובחר מכל המקומות

שפת אמת ספר בראשית - פרשת חיי שרה - שנת [תרל"א]
 ברש"י שני חיי שרה כולן שוין לטובה. י"ל כי דרך אדם הפשוט ע"י שנזקק ונתוסף בו דיעה מיישב אורחותיו ונמצא כי כל מה שנזקק יותר מניח מדות ומעשים רעים שהי' עושה וא"כ אינו נקרא ימי חייו רק רגע האחרונה שהיא בשלימות הראוי אם זוכה לכך. אבל בשרה הצדקת ה' כל ימי' בטוב ובלי קלקול. אף כי ודאי נתעלתה בימי הזקנה. אבל לא ע"י דחיות מעשים הקודמין בימי הנעורים. רק שנתעלתה כפי מה שנבראת שכל ימיו של אדם קצובין לתקן בכל יום דבר מיוחד. ולהתעלות מדריגה אחר מדריגה. אבל לא ה' לה פגם וקלקול לחזור להתנהג בכשרות. וז"ש כולן שוין לטובה. והבן: